

ling af a conto-statstilskud, der som nævnt har fundet sted pr. 1. april og 1. juli 1974 på grundlag af de af institutionerne fremsendte budgetter, må på baggrund af den hidtil fulgte praksis sidestilles med en stiltiende godkendelse af disse budgetter. Som følge af børneforsorgslovens § 72, stk. 1, må institutionerne derfor for det løbende finansår have et retskrav på fuld dækning af det faktiske driftsunderskud inden for rammerne af de således „godkendte“ budgetter.

Efter justitsministeriets opfattelse kan der imidlertid ikke tillægges denne betragtning afgørende vægt.

Den beslutning, der har fundet udtryk i socialministeriets skrivelse af 3. juli 1974 til socialstyrelsen, vedrører alene spørgsmålet om, hvilke lønudgifter der kan danne grundlag for tilskud efter børneforsorgslovens § 72, stk. 1, og det fremgår af socialministeriets redegørelse af 19. august 1974 til folketingets socialudvalg, at der ved godkendelsen af flertallet af de omhandlede institutioner netop udtrykkeligt er taget forbehold vedrørende normering og klassificering af personalet ved institutionerne.

Efter justitsministeriets opfattelse må et sådant forbehold antages at udgøre tilstrækkelig hjemmel for også med virkning for et løbende finansår at foretage sådanne ændringer af de fremsendte budgetter og dertil svarende nedsættelser af statstilskuddet, som er en konsekvens af den endelige normering og klassificering af personalet ved institutionerne, som forbeholdet vedrører.

I forhold til de enkelte institutioner, over for hvilke der ikke er taget et sådant forbehold, må tilsvarende nedskæringer i hvert fald kunne gennemføres med vedkommende kommunes, henholdsvis selvejende institutions, samtykke eller eventuelt med finansudvalgets tilslutning.

På baggrund af, at der for alle tidligere finansår er ydet statstilskud til institutionernes lønudgifter i forhold til de af institutionerne budgetterede og faktisk afholdte udgifter hertil, må justitsministeriet imidlertid nære betænkelighed ved at antage, at der alene med hjemmel i de nævnte forbehold skulle kunne foretages en sådan nedskæring af statstilskuddet, at institutionerne ikke får dækning for de udgifter, som er en følge af de økonomiske forpligtelser, som institutionerne har pådraget sig i forhold til medarbejdere, der er ansat i tillid til den „stiltiende godkendelse“, som institutionerne med nogen føje kan have lagt i a conto-udbetalingerne af statstilskud pr. 1. april og 1. juli 1974.

En stillingtagen til, hvorvidt en gennemførelse af den i socialministeriets skrivelse af 3. juli 1974 til socialstyrelsen indeholdte beslutning ville indebære en overskridelse af denne begrænsning, måtte forudsætte en nøjagtig gennemgang af antallet af medarbejdere og disses løn- og ansættelsesvilkår ved hver enkelt af de omhandlede institutioner sammenholdt med de af institutionerne fremsendte budgetter.